

קוֹנְטֵרַס

הַצְלַחַת הַחַיִּים

יְגִלָּה וַיִּבְאֵר אֵיךְ הָאָדָם יְכוּל לְעֵבֹר אֶת חַיָּיו,
וַיִּצְלִיחַ דְּרָכּוֹ, וַיַּחֲיֶה בְּטוֹב וּבְנִעְיָמִים כָּל יָמָיו,
וַיִּירֶשׁ עוֹלָם הַזֶּה וְעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד.

*

בְּנוֵי וּמֵיֶסֶד עַל-פִּי דְבָרֵי
רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנָנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ
רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ.

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ
הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רַז לֹא אָנִים לִיָּה
רַבִּי נַתָּן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ,

וּמִשְׁלָב בְּפֶסוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, פְּתוּבִים וּמֵאַמְרֵי
חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְגֻמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ.

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יַדֵּי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, שְׁעַקֵּר הַצְּלַחַת
הַחַיִּים בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק, אִם מִקְּשֹׁר
לְצַדִּיקִים אֲמַתִּיִּים, וְכָל מָה שְׁאָדָם יוֹתֵר
מִתְחַבֵּר וּמִתְקַשֵּׁר לְצַדִּיקִים אֲמַתִּיִּים, כֵּן
מִצְלִיחַ בְּחַיָּיו, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים
נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְכִשְׁזוֹכָה
לְהַחֲזִיק אֶת עַצְמוֹ בְּצַדִּיקִים אֲמַתִּיִּים,
וּמִתְקַשֵּׁר עִמָּהֶם, עַל-יְדֵי-זֶה מִצְלִיחַ
בְּחַיָּים.

(אמרי מוהר"א"ש, חלק ב', סימן תקפח)

קונטרס

הַצְּלַחַת הַחַיִּים

א.

אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ
בְּחַיֶּיךָ, וְלַעֲבֹר אֶת יְמֵי חַיֶּיךָ בְּטוֹב וּבְנִעְיָמִים, וְלַרְשֹׁת
עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלַחֲיוֹת חַיִּים טוֹבִים וְנִעְיָמִים,
אֲזִי הַרְגֵל אֶת עֲצֻמְךָ לִידֵעָ, שְׂאִין לָךְ רַק הַיּוֹם הַזֶּה, וְכָל
יְרִידַתְךָ אֶל זֶה הָעוֹלָם הַיְתָה רַק בְּשִׁבִיל הַיּוֹם הַזֶּה
דּוֹקָא, וְכִפִּי שְׂתוֹזֶכָה לְהַכְנִיִס אֶת יְדִיעָה זוֹ בְּדַעְתְּךָ, אֲזִי
דּוֹקָא יִתְבָּרַר לָךְ, כִּי אֵין מָה לְדַאֵג כָּלֵל עַל עוֹלָם שְׂאִינוֹ
שְׁלָךְ, וְהַעֲקָר הוּא הַיּוֹם הַזֶּה, וְאֵין לָךְ — לֹא עֲבָר וְלֹא
עֲתִיד, רַק הַיּוֹם — שֶׁהוּא הַיּוֹם הַזֶּה דּוֹקָא, וְהַיְדִיעָה הַזֹּאת
הִיא סוֹד הַצְּלַחַת הַחַיִּים, כִּי בְּאִפְּן הַזֶּה תִּשְׁמַר מְאֹד
מְאֹד עַל הַיּוֹם הַזֶּה דּוֹקָא בְּכָל מִינֵי שְׂמִירָה שְׂבַעֲעוֹלָם.

ובכל מיני אפנים שבעולם תראה לתקן ולגמר ענייניך ביום הזה דוקא, ותמלא את היום הזה בטוב הנצחי.

ב.

אהובי, אחי היקר! ראה לשמר מאד את היום הזה — לא לדבר כל העולה על רוחך. כי עליך לדעת, כי על כל דבור בטל שמדברים, יצטרכו לתן דין וחשבון, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (חגיגה ה:) על פסוק: ומגיד לאדם מה שיחו, שאפלו על שיחה קלה, עתיד לתן את הדין, כי באמת הכל לכל אלקות גמור הוא, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל. וכל דבור ודבור הוא כלי להמשכת רוחניות אלקותו יתברך למטה, ועל-כן כשתדבר רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, או דבורי תורה, תפלה ושיחה בינה לבין קונה, בזה תוריד את השכינה למטה, ותמשיך עליך אור וחיית נורא ונפלא מאד, אשר זה עקר הצלחת החיים — להרגיש את נעימות זיו ידידות חיות אלקותו יתברך, ולהפוך — חס ושלום, אם תפקיר את פיה, לדבר כל העולה על רוחך, זה עקר הכשלון בחיים, כי תכף-ומיד כשתוציא מפיה איזה דבור רע על אחר, או

הַצְלַחַת הַחַיִּים

קט

לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת, אוֹ לִיצְנוּת וְנִבּוּל פֶּה, חֶסֶם וְשָׁלוֹם,
תִּכְפֹּף-וּמִיד אֶתְּהָ עוֹקֵר עֲצָמָהּ מִחַי הַחַיִּים; וְעַל-כֵּן אִם
אֶתְּהָ רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּחַיֵּיהָ, עָלֶיךָ לְשָׁמֵר מְאֹד עַל דְּבוּרֵי
פִּיהָ, וּתְדַבֵּר עִם כָּל מִידְעֶיךָ וְחִבְרֶיךָ רַק דְּבוּרֵי אֱמוּנָה
וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית.

ג.

צָרִיךְ שֶׁתִּדַע, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר, כִּי אֵין לָךְ עוֹד
"הַצְלַחַת הַחַיִּים" יוֹתֵר מֵאָדָם הַמְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדוֹם
וְלִשְׁתֵּק, וְאֵינוֹ מְשִׁיב לְמַחְרָפָהוּ שׁוֹם דָּבָר, כִּי בָזָה
שֶׁהָאָדָם שׁוֹתֵק, וְאֵינוֹ עוֹנֶה עַל בְּזִיוֹנוֹ, רַק בּוֹרַח אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ וּמְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל לְבוֹ בְּתַמִּימוֹת
וּבְפְשִׁיטוֹת גָּמוּר כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וַיִּוְדַע
וְעַד, שֶׁאֵין לוֹ שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם לְפָנוֹת אֵלָיָהּ בְּעַת
צָרָתוֹ, וְשׁוֹתֵק וְדוֹמֵם לְמַחְרָפָהוּ, אֲזַי זוֹכֶה בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן
— אִם יִחְזִיק בְּאִפְּן הַזֶּה, שֶׁיִּרְגִישׁ אֹר נוֹרָא וְנִפְלָא
מְאֹד כִּשְׁמֵשׁ בַּצְּהָרִים, וְתִהְיֶה לוֹ הַרְגָּשָׁה, אֵיךְ שֶׁהוּא
יִתְבָּרֵךְ מְסוּבָב סְבִיבוֹ, וְהוּא עוֹמֵד בְּתוֹךְ הָאֹר; אֲשֶׁרִי
עֵין רְאֵתָהּ זֹאת! אֲשֶׁרִי הָאָדָם הַמְּרַגֵּישׁ זֹאת! וְאֵין לָךְ

"הַצְּלַחַת בַּחַיִּים" יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה — שְׂיִוְדַע שְׂאִין לוֹ
בְּזֶה הָעוֹלָם אֵף אֶחָד רַק הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-כֵּן
אֵינוֹ מְגִיב, וְאֵינוֹ עוֹנֶה עַל בְּזִיוְנוֹ, וְדוֹמֵם וְשׁוֹתֵק וּבּוֹרַח
רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.

ד.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר, כִּי עָקֵר "הַצְּלַחַת
הַחַיִּים" — לְזִכּוֹת לַחַיּוֹת חַיִּים נְעִימִים, טוֹב וַיָּקָר
לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ בַּמַּדָּה הַנִּפְלְאָה שֶׁל סְבָלָנוֹת וְאָרִיכוֹת
אִפְּיָם — לֹא לְכַעַס וְלֹא לְהַקְפִּיד עַל שׁוֹם דְּבָר, וְלֹא
לְצִאת לָרִיב תַּכְּף-וּמָיֵד עִם כָּל בְּרִיָּה שְׂעוֹשֶׂה אַחֲרַת
מַרְצוֹנוֹ, רַק יִסְבֵּל הַרְבֵּה בְּסְבָלָנוֹת גְּדוּלָה, כִּי הַכַּעַס
וְהַקְפִּידוֹת עוֹקְרִים אֶת הָאָדָם מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, וּמְאוּמָה
אֵין בְּיָדוֹ. וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה רוֹצֶה שְׂתַהַיֶּה לָךְ הַצְּלַחַת
בַּחַיִּיךָ, רְאֵה לְעֶצֶר אֶת כַּעַסְךָ וְאֶת רוּחְךָ, וְתִסְבֵּל עַל כָּל
מֵה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וְכַמְעַט שְׂאִין עוֹד דְּבָר
שְׂהוֹרֵג אֶת הָאָדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְנַעֲשֶׂה מְאֹכְזָב
מִהַחַיִּים, כָּמוֹ מִדַּת הַכַּעַס וְהַקְפִּידוֹת, וְעַל-כֵּן מֵה וְלָמָּה
לָךְ לְהַקְפִּיד וּלְהַתְעַצְבֵּן עַל כָּל דְּבָר וְעַל כָּל פְּרִט קָטָן
מִחַיִּיךָ, הַרְגֵל עֲצֻמָּךְ בְּמִדַּת הַסְבָּלָנוֹת וְאָרִיכוֹת אִפְּיָם,

הַצְלַחַת הַחַיִּים קִיא

וְאִז דְּיִקָּא תַצְלִיחַ בְּחַיֵּיהּ, כִּי רַק אַרְיִכוֹת אַפִּים וְסִבְלָנוֹת
זֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַצְלַחַת הַחַיִּים.

ה.

אָהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! הַרְגֵל עֲצֻמָּה לְסֵתֵם אֲזַנְיָהּ, וְאֵל
תִּשְׁמַע וְאֵל תִּכְנִיס אֶל אֲזַנְיָהּ שׁוֹם קוֹל פְּגוּם מִזֶּה
הָעוֹלָם, הַדְּבֵק עֲצֻמָּה רַק בּוֹ יִתְבַרֵךְ, אֲשֶׁר מְלֵא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִין בְּלִעְדָּיו כָּלֵל, וְתִשְׁמַע מֵהַכֵּל רַק
פְּנִימִיּוֹת קוֹלוֹ יִתְבַרֵךְ, אֲשֶׁר הִתְלַבֵּשׁ עֲצֻמוֹ בְּקוֹל הַזֶּה
שֶׁאַתָּה שׁוֹמֵעַ, וְתִצְרֶךְ צְרוּפִים חֲדָשִׁים מִתּוֹךְ הַקוֹל
דְּוִקָא, הַעֲקָר אֵל תִּשְׁמַע לְקוֹל הַחֲסְרוֹנוֹת שֶׁל זֶה
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר רַק עוֹקֵר אֶת הָאָדָם מִשְׁרָשׁוֹ, וּמַעֲבִירוֹ עַל
דַּעְתּוֹ וְעַל דַּעַת קוֹנּוֹ, כִּי בְּאַמַּת הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי בּוֹ
יִתְבַרֵךְ יוֹדֵעַ, אֲשֶׁר אִין שׁוֹם קוֹל הַהוֹלֵךְ לְבִטְלָהּ, וְכָל
מַה שֶׁרַק בָּא וְנִשְׁמַע אֶל אֲזַנּוֹ, הוּא רַק לְגִלוֹת לוֹ רְזִין
וְרִזֵּי דְרְזִין, סִתְרֵי נִסְתָּרוֹת, סוּדוֹת הַתּוֹרָה וְגִלוּיִים מִן
הַשָּׁמַיִם, וְאִז אִם תִּכְנִיס אֲזַנְיָהּ לְשִׁמְעַ מֵהַכֵּל רַק
הַפְּנִימִיּוֹת שֶׁבְּדָבָר הַזֶּה, אִז דְּוִקָא תַצְלִיחַ בְּחַיֵּיהּ, כִּי
עֵקֶר הַצְלַחַת הַחַיִּים הוּא דְוִקָא לְהִזְהַר לֹא לְשִׁמְעַ שׁוֹם
קוֹלוֹת שֶׁל חֲסְרוֹנוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה, הַמְּלֵאִים מְרִירוֹת

וְקִשְׁיוֹת וְעִקְמוּמִיּוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּטְעָנוֹת וּמְעָנוֹת עַל זְלָתוֹ, וְכָל מִינֵי סִפְקוֹת וַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת עָלָיו בְּעֶצְמוֹ.

ו.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֲהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר, כִּי כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה מְלֵא חֲסָרוֹנוֹת, וְכָל אֶחָד צוֹעֵק וּבוֹכָה עַל מַה שֶּׁחָסַר לוֹ, וְזֶה עוֹקֵר אֶת הָאָדָם מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבְזֶה תְּלוּיִים כָּל הַכְּשָׁלוֹנוֹת שֶׁלוֹ בְּחַיָּיו — שֶׁתְּמִיד חָסַר לוֹ מִשְׁהוֹ, וְכֵן שׁוֹמֵעַ חֲסָרוֹנוֹתֵיהֶם שֶׁל אֲחֵרִים, אֲבָל אִם תִּרְגִּיל עֲצֻמָּךְ לְסַתֵּם אֲזַנְיָךְ, וּלְבַל תִּשְׁמַע כְּלָל, אֶת הַחֲסָרוֹנוֹת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה, אִזְּדוֹקָא תִּתְחִיל לְחַיּוֹת חַיִּים חֲדָשִׁים, וְתִצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ, כִּי עַקֵּר הַצְּלַחַת הַחַיִּים תְּלוּי רַק בְּזֶה שְׁאוּטֵם אֲזַנְיוֹ, וּלְבַל יִשְׁמַע שׁוֹם קוֹלוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, הַמְּלֵאִים חֲסָרוֹנוֹת וּמְרִירוֹת; וְאִז אִם תִּהְיֶה רְגִיל לְהַטּוֹת אֲזַנְיָךְ לְקוֹל הַפְּנִימִי דְּוִקָא, אִז תִּתְחִיל לְחַיּוֹת חַיִּים חֲדָשִׁים לְגַמְרִי.

ז.

אָחִי הַיָּקָר ! אִם אַתָּה רוֹצֶה לְהַצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ, הֲרַגְל

עֲצֹמָךְ לְהִסְתַּכֵּל בְּכָל דְבָר — דּוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר,
 בְּהַאֲלָקוֹת הַמְּלַבֵּשׁת בַּדְבָר הַזֶּה, וּמְחִיָּה וּמְהוּה אוֹתוֹ,
 כִּי בְּאֵמֶת אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵיּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל
 לְכָל אֲלָקוֹת גָּמוּר הוּא רַק הַתְּלַבֵּשׁ עֲצֹמוֹ בְּלִבוֹשִׁים
 אֵלוֹ, אֲשֶׁר לְמִרְאָה עֵינֵינוּ — דּוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר,
 וּכְשֶׁתְּהִיָּה רָגִיל לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשֶּׁכֶל וְהַחַיּוֹת אֲלָקוֹת
 שֵׁשׁ בַּדְבָר הַזֶּה, אֲזִי דוֹקָא תְּצַלִּיחַ בְּחַיִּיךָ, כִּי עֲקָר
 הַצְּלַחַת הַחַיִּים הוּא רַק כְּפִי שְׂמֵמֶשֶׁיךָ עֲצֹמוֹ אֶל אוֹרוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, הַמְּחִיָּה וְהַמְהוּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל פְּרִטֵי הַבְּרִיאָה
 כְּלָה, וְאֲזִי אֵין לוֹ מִמָּה לִירָא וּלְפַחַד וּלְרַעַד כָּלֵל, מֵאַחַר
 שְׂדַבּוּק בְּחַי הַחַיִּים, וְרַק זֶה עֲקָר הַצְּלַחַת הַחַיִּים —
 לְהַצְּלִיחַ בְּכָל אֲשֶׁר יִפְנֶה.

ח.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, לְהַדְבִּיק מִחֻשְׁבְּתְךָ בּוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, וְתָמִיד תְּצִיר בְּדַעְתְךָ, אֵיךְ שֶׁהַכֵּל אֲלָקוֹת גָּמוּר
 הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מְסַבֵּב אוֹתְךָ, וְאַתָּה עוֹמֵד בְּתוֹךְ
 הָאוֹר, וּבְמִשָּׁךְ הַזְּמַן — אִם תְּרָגִיל אֶת עֲצֹמָךְ לְחַשֵּׁב
 מִחֻשְׁבוֹת טוֹבוֹת, וְאֵיךְ שֶׁהָאוֹר מְסַבֵּב אוֹתְךָ, אֲזִי סוֹף כָּל
 סוֹף תְּרָגִישׁ כָּל-כָּף, אֶת אֲמִתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַד

שאתה בעצמך תתבטל בעיני עצמך, ולא תראה כבוד גם את עצמך, רק את אמת מציאותו יתברך בעצמו, וזה עקר הצלחת החיים בזה ובכא — שתזכה להגיע אל דבקות אמתית כזו, עד שמחשבתך תהיה דבוקה ואחודה בו יתברך, לבל יוכל להפרד כלל, כמו מי שדבוק בדבק, ובזה שתמיד תציר במחשבתך אמת מציאותו יתברך, יתפרדו ממך כל פועלי און, ויראו ויפחדו ממך כלם, ויראו מגשת אליך, כי אורו יתברך יאיר בך בהארה ובזיו נורא ונפלא עד מאד.

ט.

אהובי, אחי היקר! עליך לדעת ולחקק היטב בדעתך ובלבבך, אשר עקר הצלחת החיים בזה העולם הוא דוקא על-ידי שאינו מסתפל על שום בריה שבעולם, רק הולך דרכו בתמימות ובפשיטות גמור, כי רב הפשלוונות הפרטיים והכלליים של האדם בחייו הם רק מחמת שמבלבל את עצמו מאחרים, ותמיד מסתפל מה יאמרו ומה יחשבו אחרים עליו, ועל-ידי-זה הוא עוקר את עצמו משני העולמות, ולא הולך לו שום דבר, על-פני ראה להסיח דעתך תמיד מכל העולם כלו,

הַצְלַחַת הַחַיִּים

קטו

וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיֵהְיָה,
וְאֵל תִּשִּׂים לְבָבְךָ אֶל מֶה שְׂיֵאמְרוּ וַיִּדְבְּרוּ עֲלֶיךָ, אֲזַ דּוֹקָא
תּוֹזָכָה לְהַצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ; אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַצִּית!

י.

אָחִי הַיְקָר! עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עֵקֶר הַצְלַחַת הַחַיִּים,
הוּא רַק אִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת עָסוּק בְּאִיזָה עֵסֶק,
כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת נט.): הַבִּטְלָה מְבִיאָה
אֶת הָאָדָם לְיַדֵּי שְׁעֵמוּם — שֶׁהוּא שְׂגָעוֹן, וְלִידֵי זָמָה,
אֲשֶׁר הַזָּמָה וְהַשְׂגָּעוֹן וְהַשְׁעֵמוּם הֵם עֵקֶר הַכְּשָׁלוֹנוֹת
בְּחַיֵּי הָאָדָם, כִּי הֵם הוֹרְסִים לוֹ אֶת מַחַ מַחַשְׁבָּתוֹ, וּבָא
לְיַדֵּי שְׂבָר עֲצָבִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְאֲזַ אֵינוֹ יָכוֹל לְשַׁלֵּט
עַל עֲצָמוֹ, וְנִשְׁבָּר לְחִלוּטִין, אֲבָל עַל-יַדֵּי שְׂתִרְגִּיל אֶת
עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת עָסוּק תָּמִיד בְּאִיזָה עֵסֶק, עַל-יַדֵּי-זֶה תִּהְיֶה
תָּמִיד רַעֲנָן וּמִישָׁב, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ,
אֲדַרְבָּה עוֹד תּוּכַל לְהִתְחַלֵּק עִם יַדֵּי־עוֹתִיךָ וְהַצְלַחְתִּיךָ
עִם אַחֵרִים, וְתִרְגִּישׁ אֶת עֲצָמְךָ שׁוֹה לְעֲצָמְךָ וּלְזַלְתְּךָ,
וַיֵּשׁ לְךָ מֶה לְתַרְם לְחֻבְרָה; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁהוּא תָּמִיד עָסוּק
בְּאִיזָה עֵסֶק, שְׂאֲזַ דּוֹקָא יַצְלִיחַ בְּחַיָּיו: וְזָכַר כָּלֵל זֶה
תָּמִיד, כִּי עֵקֶר הַצְלַחַת הַחַיִּים תְּלוּי רַק בְּזֶה — שְׂתִהְיֶה

עסוק באיזה עסק, ולא יהיה לך פנאי פרגע לחשב
מהעבר או מהעתיד, אפלו לא מההנה.

יא.

עליך לדעת, אהובי, אחי, אם אתה רוצה להצליח
בחייהך עליך להסתכל תמיד רק אליו יתברך, ולא
להתפעל משום ברירה שבעולם יהיה איך שיהיה; הרגל
עצמך לא להתבלבל משום ברירה שבעולם, ולא יהיה
אכפת לך כלל מה שמדברים ממך — בין לשבח בין
לגנאי, אתה הדבק עצמך תמיד רק בו יתברך, וזה יביא
לך הצלחה בחייהך, כי עקר כלל הפשלונות של האדם
הוא רק — כשתמיד מסתכל מן הצד, ומבלבל עצמו
מאחרים, ואכפת לו מה מדברים עליו ומה מגיבים על
עניניו, ובזה שנעשה סקרן לידע מה שיש לכל אחד
לומר עליו, ורוצה לדעת איזו בקרת עושים עליו, דבר
זה עקר פשלון האדם, ולהפוך — עקר הצלחת החיים
הוא דוקא, כשאינו מסתכל על שום ברירה שבעולם,
ולא אכפת לו שום דבר מאחר כלל, רק מתקדם בענינו
ובנקדתו, ומשתוקק תמיד רק אליו יתברך; אדם
שאוחז בדבר זה יצליח תמיד בכל עסקיו.

הַצְלַחַת הַחַיִּים

קיז

יב.

עָלֶיךָ לְדַעַת, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר, כִּי עָקַר הַצְלַחַת
הַחַיִּים הוּא דוֹקָא כְּשֶׁאָדָם זוֹכֶה לְלַמַּד אֶת הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, וּבּוֹרַחַ תָּמִיד מִכָּל טְרָדוֹתָיו אֶל הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא סֵם חַיִּים, הַמְרַפֵּאת אֶת
הָאָדָם, וּמְכַנְסֶת בּוֹ תִקְוָה וְהַצְלָחָה, וּמְקַבֵּל אֶת כָּל
הַשְּׂקָפָתוֹ בְּחַיָּיו רַק מִהַתּוֹרָה, וְזֶה יִצְלִיחַ דְרָכָיו, וּבְכָל
אֲשֶׁר יִפְנֶה יִצְלִיחַ, כִּי הַתּוֹרָה הִיא דַעַתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַזּוֹכֶה
לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הוּא מְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְאִז כָּל חַיָּיו הֵם בְּהַצְלָחָה מְרַבָּה; אֲשֶׁרֵי לוֹ!

יג.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר, אִם אַתָּה רוֹצֶה
לְהַצְלִיחַ בְּחַיָּיךָ, עָלֶיךָ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה
עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָל מֵה שֶׁרַק עוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת
וּבְגַשְׁמִיּוֹת, דְּבַר גָּדוֹל וְדְבַר קָטָן, הַרְגִיל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר רַק
עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר הוּא מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְזֶה יִכְנִיס
בְּךָ תִקְוָה חֲזָקָה וְאִמָּץ לֵב — שִׁיתְבָּרַר לְךָ שְׂאִין שׁוֹם
בְּרִיָּה שִׁיכּוֹלָה לַעֲשׂוֹת לְךָ טוֹב אוֹ רַע מִבְּלַעֲדֵי רְשׁוֹתוֹ

יְתַבְרַךְ, וְתַכְּף-וּמִיד כְּשֶׁרַק יִתְבָּרַר לָךְ דְּבַר זֶה —
 שְׂאֵתָה תְּלוּי וְעוֹמֵד רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא בְּיַד כְּשֶׁר וְדָם,
 זֶה יִצְלִיחַ אֶת חַיֵּיךְ, כִּי רַק בְּזֶה תְּלוּיָהּ הַצְּלַחַת הַחַיִּים,
 שְׂיִוָּדַע — שְׂאֵין לוֹ אֱלֹא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֵצְמוֹ;
 אֲשֶׁר מִי שֶׁבָּא אֶל הַכָּרָה זוֹ, וְאֵז יִצְלִיחַ תָּמִיד בְּחַיָּיו
 הַרוּחָנִיִּים וְהַגְּשָׁמִיִּים בְּכָל־לַיּוֹת וּבְפָרְטִיּוֹת.

י.ד.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֲהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, אֲשֶׁר סוּד הַצְּלַחַת
 הַחַיִּים תְּלוּי רַק בְּדְבַר אֶחָד, וְהוּא — לְהִיּוֹת תָּמִיד
 עָסוּק בְּאִיזָה עֵסֶק — אוֹ לְלַמֵּד, אוֹ לְהַתְּפַלֵּל, אוֹ לְקַיֵּם
 אִיזוֹ מִצְוָה, אוֹ לְעֵסֶק בְּאִיזָה עֵסֶק, הָעֵקֶר לֹא לִילֵךְ בְּטֵל,
 כִּי הַבְּטָלָה הִיא הַדְּבַר הַמְּבִיא אֶת הָאָדָם לְכָל
 הַכְּשָׁלוֹנוֹת בְּחַיָּיו, וְרַב רַבָּם שֶׁל אֱלוֹ שְׂאֵינָם מִצְּלִיחִים
 בְּחַיֵּיהֶם, זֶה בָּא לָהֶם רַק עַל-יְדֵי הַבְּטָלָה, שְׂאֵזוֹ יֵשׁ לָהֶם
 פְּנָאֵי לַחֲשֵׁב בְּחֻלְשַׁת תְּכוּנַת נַפְשָׁם וּבְאֵי הַצְּלַחַתָּם
 וּבְכְשָׁלוֹנוֹתֵיהֶם, אֲשֶׁר זֶה מְבִיא אוֹתָם אַחֲר־כֵּן בְּאֵמֶת
 אֶל כְּשָׁלוֹנוֹת, אֵי הַצְּלַחָה וְחֻלְשָׁה בְּתְכוּנַת נַפְשָׁם; וְעַל-
 כֵּן אֲהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְּלִיחַ בְּחַיֵּיךְ,
 רְאֵה לְהִיּוֹת תָּמִיד עָסוּק בְּאִיזָה עֵסֶק, וְזֶה יוֹרִיד מִמֶּךָ כָּל

הַצְלַחַת הַחַיִּים

קִיט

הַמְתַּחֲחִים וְהַדְּכֹאוֹנוֹת, וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת מֵיֹשֵׁב הַיֵּטֵב
בְּדַעְתְּךָ, בְּלִי שׁוּם לַחֵץ וּמְתַחֲחִים, וְתִצְלִיחַ בְּכֹל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה; וְזָכֹר כָּלֵל זֶה תָּמִיד, כִּי הַרְבֵּה בְּנֵי-אָדָם אֲבָדוּ אֶת
שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת שְׁלָהֶם רַק עַל-יְדֵי-זֶה — שֶׁהָלְכוּ בְטֹל,
וְזֶה הֵבִיא אוֹתָם אֶל הַכְּשָׁלוֹן הַגָּדוֹל בְּחַיֵּיהֶם, עַד
שֶׁהִגִּיעוּ אֶל סֵף הַיָּאוֹשׁ, וְהַרְבֵּה מֵהֶם אֲבָדוּ עֲצָמָם
לְדַעַת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְהַרְבֵּה מֵהֶם נִשְׁאַרוּ בְּכַשְׁלוֹנוֹת
גְּדוֹלִים, שֶׁמְעִיקִים וּמְצִיקִים לָהֶם מְאֹד, וְהוֹרְסִים לָהֶם
אֶת חַיֵּיהֶם, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת עָסוּק בְּאִיזָה עֵסֶק,
וְתָמִיד אֶל תַּחֲשֹׁב מֵעֲצָמְךָ, וּמְכַל שְׂכָן מְאַחֲרִים, רַק
תִּשְׁתַּוְּקַק לַעֲשׂוֹת חִפְצֶיךָ, וּבְכַפְרֻטִּיּוֹת אִם תִּקְשֶׁר אֶת כָּל
עֲנִינֶיךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת
בְּלִעְדָּיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְכֹל
תְּשׁוּקַת לִבְךָ וְחַיֶּיךָ תִּהְיֶה תָּמִיד רַק לְמִצְא אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וּלְגַלוֹת אֶת אֲמִתּוֹ, אֲזִי דוֹקֵא תִצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ, כִּי זֶה עֲקָר
הַצְּלַחַת הַחַיִּים — כְּשֶׁאָדָם מְקַשֵּׁר הַכֹּל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
וְאֵינוֹ דוֹאֵג וְאֵינוֹ כּוֹעֵס עַל שׁוּם דָּבָר וְעַל שׁוּם בְּרִיָּה;
אֲשֶׁר לֹו, וְאֲשֶׁר חִלְּקוּ!

טו.

עָלֶיךָ לְדַעַת, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! אִם אַתָּה רוֹצֶה
 לְהַצְּלִיחַ בְּחַיֶּיךָ, רְאֵה לֹא לְהַכְנִס בְּשׁוּם וּכְוֹחִים עִם שׁוּם
 בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, וּמָה שְׂאֵתָה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת, וַיֵּשׁ לְךָ
 הַכֶּרֶחַ לַעֲשׂוֹתוֹ, תַעֲשֶׂהוּ תַכְף־וּמְיָד בְּזַרְיּוֹת גְּדוּלָה,
 וְאֶל־תַּכְנִס בְּשׁוּם וּכְוֹחִים אִם כֶּף צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת אוֹ כֶּף
 צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת, אֲלֵא מֵאַחַר שְׂאֵתָה רוֹאֵה שְׂמִכְרַח לְךָ
 לַעֲשׂוֹת דָּבָר זֶה, רְאֵה לְזַרְז עֲצֻמָּךְ וּלַעֲשׂוֹת אֶת הַדָּבָר
 הַזֶּה, וְאִז תַּצְּלִיחַ בְּחַיֶּיךָ, כִּי רַב רַבָּם שֶׁל בְּנֵי אָדָם,
 כְּשֶׁבָא לָהֶם אֵיזָה עֲנִיָּן לַעֲשׂוֹת, וְאֵינָם רוֹצִים לַעֲשׂוֹתוֹ,
 אֶךְ הַהֶכְרַח לָהֶם מֵצַד הַהֶכְרַחִיּוֹת, אֶךְ מֵאַחַר שֶׁזֶה נֶגְד
 רְצוֹנָם, אִזִּי מִתְחִילִים לְהִתּוֹכַח — הֲאִם כֶּף לַעֲשׂוֹת?
 אוֹ כֶּף לַעֲשׂוֹת?! אֲבָל אִם אַתָּה רוֹצֶה לְהַצְּלִיחַ בְּחַיֶּיךָ,
 רְאֵה תַכְף־וּמְיָד לְגַמֵּר אֶת הָעֶסֶק שֶׁהוּא נֶגְד רְצוֹנְךָ
 בְּזַרְיּוֹת הַכִּי גְדוּלָה, וְאִז דּוֹקָא תַהֵיָה הַכִּי מֵאֲשֶׁר וְהַכִּי
 מֵצֻלַח בְּחַיֶּיךָ, וְזָכַר תָּמִיד דָּבָר זֶה כִּי הוּא מְבִיא
 לְהַצְּלַחַת הַחַיִּים בְּכָל מִינֵי מְקָרִים וּמְאוֹרְעוֹת בְּחַיִּים
 הַפְּרָטִיִּים וְהַכְּלָלִיִּים, כִּי כְּמַעַט כָּל הַמְּרִיבוֹת
 וְהַסְּכּוּכִים וְהַכּוֹחִים הֵם בָּאִים מִדְּבָרִים כְּאֵלוֹ,
 שֶׁהָאָדָם מְכָרַח לַעֲשׂוֹת דָּבָר נֶגְד רְצוֹנוֹ, וְנִכְנָס בְּמִתְחִים

הַצְלַחַת הַחַיִּים קכא

וְעֲצָבָנוֹת וּמַחְלָקֹת וְנַעֲשִׂים לוֹ חַיּוֹ מְרוֹרִים עַד מְאֹד,
אֶף כְּשִׁקּוּפֶיךָ וּמַדְלֵג עַל הַכֹּל, וְעוֹשֶׂה אֶת הָעֲנָן
בְּזַרְיֹנוֹת, אֲזִי מִצְלִיחַ תָּמִיד.

טז

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֲהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, שְׂכַכְל שְׁהָאָדָם
מִתְרַחֵק מִחֲבוּרוֹת בְּנֵי אָדָם הַמְדַבְּרִים דְּבָרִים בְּטָלִים,
וּמִבְטָלִים אֶת זְמַנָּם הַיָּקָר, כְּמוֹ-כֵן יֵשׁ לוֹ הַצְלָחָה בַּחַיִּים
יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי זֶה עֵקֶר הַצְלַחַת הַחַיִּים — שְׂאִינוֹ
מִסְתַּבֵּף עִם שׁוֹם בְּרָיָה שְׂבַעוּלָם, רַק מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ
לְבָרַח תָּמִיד אֱלֹיו יִתְבַּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גָּמוּר,
וְנִכְלָל בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, הֵינּוּ — שְׂמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר
הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּמִסְפָּר לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ אֶת כָּל לְבוֹ,
וְכֹל מֵה שְׂקוּרָה עִמוֹ בְּפָרְטֵי פָרְטִיּוֹת, וְאִין לוֹ שׁוֹם
עֲסָקִים עִם שׁוֹם בְּרָיָה שְׂבַעוּלָם, וְאֶף שְׂבַחוּץ יֵשׁ
מַחְלָקֹת וּמְרִיבוֹת וְרוּחַ סְעָרָה גְּדוּלָה מְאֹד, אֲבָל מִי
שְׂזוּכָה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְבָרַח אֱלֹיו יִתְבַּרֵךְ, וְאִינוֹ
מִתְעַרֵּב בְּשׁוֹם מְרִיבוֹת וּמַחְלָקֹת כָּלֵל, רַק חֵי אֶת הַחַיִּים
שְׂלוֹ, זֶהוּ עֵקֶר הַצְלַחַת הַחַיִּים, וְדוֹקָא אָדָם כְּזֶה יְבָלָה

בטוב ובנעימים את חייך, ויעבר את העולם הזה
בהצלחה מרבה עד מאד.

יז.

אהובי, אחי היקר! עליך לדעת, כי עקר הצלחת
החיים של האדם בזה העולם הוא, שידע — אם ירצה
להתקרב אליו יתברך, ולהפשיט עצמו מכל החמירות
שלו, עד שיזכה להגיע אל דבקות האור הפשוט, ויזכה
לראותו ולהרגישו יתברך בעיני שכלו, שאז בודאי
יקומו עליו כל מיני רשעים וקלי העולם, בעלי עברה
ממש, ויחלקו עליו, וידברו ממנו, ויתלוצצו ויבזו אותו
בתכלית הליצנות והבזיונות, ואם יחזיק מעמד לא
לדבר מהם, ומכל שכן לא להפגש עמהם בופוחים, אז
דוקא יצליח בחייו, ויעבר את העולם בשלום, לא כן
אם יפגש עמהם בופוחים, הזמן יכלה והרשעים לא
יכלו, כי בכל פעם יקומו רשעים ולצים חדשים
להתלוצץ ממנו; ועל-כן אשרי מי שזוכה לברח תמיד
אליו יתברך, ושום דבר שבועולם לא יוכל לבטלו
ולבלבלו, ודוקא זה עקר הצלחת החיים למי שנכנס

בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאֵמֶת; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מֵעַמּוּד
תָּמִיד.

יח.

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר, כִּי עֵקֶר הַצְלַחַת
הַחַיִּים לְהָאָדָם בְּזֶה וּבָבֵא הוּא רַק עַל-יְדֵי שֶׁמְשַׁתַּדֵּל
לְשִׁמַּח אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים, וּמִגְבִּיָּה אֶת רוּחוֹ
— שֶׁלֹּא יִהְיֶה שְׂרוּי בְּדַכְאוֹן וְעֲצָבוֹן, אֲשֶׁר הוֹרְסִים אֶת
חַיֵּי הָאָדָם, כִּי אַתָּה צָרִיף לְדַעַת, אֲשֶׁר עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר בְּכָל יוֹם, בְּכָל עֵת
וּבְכָל שָׁעָה מִמֶּשׁ — מִשְׁבָּרִים וְגָלִים, אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן כִּי
יִסְפֹּר, עַד שֶׁדֹּבֵר זֶה מִכְּנִיס בְּהָאָדָם עֲצָבִים וּמְתַחִים
חֲזָקִים בְּחַיָּו, וּמִזֶּה בָּאִים לוֹ כְּשֶׁלּוֹנוֹת בְּחַיָּו הַפְּרָטִיִּים,
וְלִכְּן זֶה עֵקֶר גְּדֻלוֹת הָאָדָם — כְּשֶׁזּוֹכֶה לְהַפְּךְ אֶת כָּל
מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו אֶל שִׁמְחָה וְהִרְחַבַת הַדַּעַת, שֶׁזֶה יָבִיא
לוֹ הַצְלַחָה בְּחַיָּו, כִּי רַק בְּזֶה תְּלוּיָה הַצְלַחַת הַחַיִּים —
אֵיךְ שֶׁזּוֹכֶה לְהַחֲזִיק מֵעַמּוּד, וְאִינוֹ נִשְׁבָּר מְכָל מֵה
שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וּמִהַפְּךְ הַכָּל לְטוֹבָה, וְצוּחֵק מִהַכָּל,
וּבְאֵמֶת אַחֵר יִשׁוּב הַדַּעַת אֱמֶתִי תִרְאֶה וְתִשְׁכִּיל, כִּי מֵה
וְלָמָּה לָךְ לִפְלֵ בִפְח נִשְׁבָּר כְּזֶה שֶׁל דַּכְאוֹן וְעֲצָבוֹן

וְעֲצָבָנוֹת; אֲשֶׁר זֶה רַק כְּשִׁלּוֹן הַחַיִּים, יוֹתֵר טוֹב לָךְ
 לְהִפָּךְ אֶת הַכֹּל אֶל תּוֹךְ שִׂמְחָה אֱמֵתִית, וְלִהְיוֹת רַק
 שִׂמְחָה וְטוֹב לֵב תָּמִיד, וְלֹא לְהִמָּשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַצַּעַר
 כָּלֵל, וְרַק בְּזֶה נִמְדָּדֶת גְּדֻלַּת הָאָדָם; אֲשֶׁרִי הַמְצִיִּית,
 וַיִּקְיֵם אֶת כָּל זֹאת, וְאִזּוֹ יִצְלִיחַ תָּמִיד בְּחַיָּיו.

יט.

אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אִם אַתָּה רוֹצֵה
 לְהִצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ, עָלֶיךָ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֶׁךָ לְגִמְרֵי אֱלֹהֵי
 יִתְבָּרֵךְ, וְתָמִיד תְּדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבְכֹל מָה שֶׁרַק עוֹבֵר
 עָלֶיךָ תִּגְלֶה וְתִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֵין לָךְ בְּזֶה הָעוֹלָם
 רַק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַד, וְאִזּוֹ — אִם תִּחְקַק בְּדַעְתְּךָ
 יְדִיעָה זֹאת, אִזּוֹ דוֹקָא תִּצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ, כִּי כָּל זְמַן שֶׁהָאָדָם
 חוֹשֵׁב שֶׁיֵּשׁ לוֹ מִשְׁהוֹ בְּלַעְדָּיו יִתְבָּרֵךְ, אִזּוֹ רַחֲמָנוֹת
 גְּדוֹלָה עָלָיו, כִּי מִשָּׁם יוֹצְאִים לוֹ כָּל הַכְּשָׁלוֹנוֹת
 וְהָאֲכֻזָּבוֹת בְּחַיָּיו, כִּי תָמִיד מְדַמֶּה בְּדַעְתּוֹ — כְּאִלוֹ
 בְּשִׁבְלֵי חֶסֶד לִי כֶּסֶף, אוֹ כְּבוֹד, אוֹ גְּדֻלָּה, אוֹ חֲכָמָה,
 וְכֵן כָּל מִינֵי בְּלוֹלִים שֶׁרַק עוֹבְרִים עַל הָאָדָם —
 קִטְנוֹת וִירִידוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, הַכֹּל הוּא רַק מִפְּנֵי
 שֶׁאֵינוֹ בּוֹרַח אֱלֹהֵי יִתְבָּרֵךְ, לָכֵן, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! אֵל

תְּהִיָּה בְּטֹלָן כָּלֵל, הַרְגֵּל עֲצֻמָּה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ,
 וּתְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל לְבָב בְּפָרְטֵי פְּרָטִיּוֹת, מֵה
 שְׁעוֹבֵר עָלָיָהּ, וְזֶה יִקְרָר אֶת עֲצָבֶיהָ, וַיִּכְנִיס בָּהּ יֵשׁוּב
 הַדַּעַת אֲמִתִּי, וְעַל-יַדֵּי-זֶה דוֹקָא תְּהִיָּה לָהּ הַצְּלַחָה
 בְּחַיָּיהָ. כִּי עִקַּר הַצְּלַחַת הַחַיִּים תְּלוּי רַק בְּדַבָּר זֶה —
 אֵיךְ שְׂזוּכָה לִישֵׁב אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׁלְמוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם,
 שְׂאִין לוֹ שׁוֹם בְּרִיָּה עַל מִי לְסַמָּךְ, וְכָל אֶחָד לְטוֹבַת
 עֲצָמוֹ הוּא חוֹשֵׁב; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁבָּא לִידֵי הַכָּרָה זוֹ, שְׂאֵז
 יִזְכֶּה תָּמִיד לְהַצְּלִיחַ בְּחַיָּיו, וַיַּעֲבֹר אֶת הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם;
 אֲשֶׁרִי לוֹ!

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

עוד יַעֲצֶה לָזֶה שְׂשִׁמַּח אֶת עַצְמוֹ וַיִּגַּל
וַיִּשְׂשֵׁ בְּנִקְדָּתוֹ הַטּוֹבָה בַּמָּה שְׂזָכָה
לְהִיּוֹת מְזַרְעֵ יִשְׂרָאֵל וּלְהִתְקַרֵּב לְאֲנָשֵׁי
אַמֶּת הַמּוֹלִיכִין וּמְדַרְיִכִין אוֹתוֹ בְּדַרְךְ
הָאַמֶּת, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה אֵיךְ שְׂיִהְיֶה יֵשׁ
לוֹ תְקוּוּהַ טוֹבָה לְנִצָּחַ, וְעַל-יְדֵי הַשְּׂמִיחָה
הַזֹּאת הוּא מְשַׁבֵּר הַקְּלָפוֹת שֶׁהֵם
הַמְּנִיעוֹת וְכוּ' שְׂבְכָל דְרָגָה.

(לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כה)